

**Invitation: Den
Internationale Fredskoalition
#99 fredag den 25. april 2025
kl. 17.**

**Hvad bøjer den moralske
histories bue mod
retfærdighed?**

Ikke korrekturlæst

Du kan se de indledende præsentationer på YouTube her:

For at deltage i diskussionen klik venligst på følgende Zoom link.

Brug dit fulde navn, når du tilmelder dig mødet:

<https://us02web.zoom.us/j/83288789255>

Mobiliser venligst dine organisationer.

Deltag i Den Internationale Fredskoalition denne fredag sammen med fredsledere og -organisatorer fra hele verden. Send rapporter og initiativer til dagsordenen.

Venner af Den Internationale Fredskoalition,

Vil dagens politiske aktører pligtskyldigt spille deres tildelte roller, eller vil vi undgå at udspille vores egen tragedie i dag?

Mange faktorer spiller sammen for at gøre dette muligt. De vaklende finansielle systemer i det transatlantiske område truer med at gå i opløsning og kræver en ny økonomisk tilgang.

Kinas spektakulære økonomiske succes og dets voksende videnskabelige og teknologiske kapacitet viser verden, at fremskridt, ja, meget hurtige fremskridt, er mulige. Den amerikanske præsident Trumps tilbøjelighed til en fredelig løsning på både NATO-Rusland-konflikten i Ukraine og den fremprovokerede Iran-krise er en mulighed, der bør udnyttes. I Europa frigør den antidemokratiske annullering af valg og de voksende begrænsninger af individers mulighed for at tale og tænke frit andre nationer i verden til at overveje alternative tilgange.

En verdensomspændende indsats for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der fungerer på grundlag af en forståelse af menneskearten og dens historie, i overensstemmelse med vores identitet som den eneste kendte kreative art – det er det, der er brug for i dag.

Den Internationale Fredskoalition mødes denne fredag for at drøfte de frygtelige kriser, vi står over for, ud fra et perspektiv om, hvordan verden *burde* se ud om 50 år. Modige handlinger, styret af en lidenskabelig, legitim vision for fremtiden, kan bøje historiens bue.

Baggrund:

»Menneskets fremskridt har været det sandsynlige, men usikre resultat af historien som helhed,» skrev Lyndon LaRouche i sit essay fra 1998, »The Substance of Morality« (Moralens substans).

»Det var klart for den moderne europæiske civilisation, at fremskridt altid var muligt, men at fremskridt ikke nødvendigvis skete på den måde, som en simpel forestilling om fysisk videnskab antydede,« fortsatte han. «Stagnation eller værre, demografisk og fysisk tilbagegang, forekom ofte. I menneskehedens lange, kombinerede historie og forhistorie er *kun få strømninger i den kulturelle udvikling ikke blevet kasseret, med rette, som mislykkede kulturer*. I den kendte

historie illustrerer den katastrofale vedholdenhed af oligarkiske samfundsformer, såsom de gamle mesopotamiske, romerske, byzantinske og aztekiske, det hyppige tilfælde af kulturer, der, selv om de mere eller mindre har været dominerende i lang tid, bedst kan karakteriseres som kulturer, der i sidste ende er dømt til undergang på grund af deres iboende mangel på tilstrækkelig 'moralisk egnethed til at overleve'.« [Fremhævelse tilføjet.]

De nuværende angloamerikanske »eliter« mangler den moralske egnethed til at overleve. Finansialiseringen og militariseringen af økonomien, det selvmorderiske grønne angreb på produktiviteten, insisteren på, at den angloamerikanske alliance for evigt vil fortsætte med at være den fremherskende magt i verden, er alle udtryk for en moralisk fiasko.

Men ligesom fremskridt ikke er uundgåeligt, er tragedie det heller ikke, som Shakespeare og andre store dramatikere viser gennem deres værker, der ikke blot anklager en enkelt person for personlige fejl, men snarere det samfund, som denne person lever i.

»I den store klassiske tragedie bliver publikum forfærdet over at opdage, at det er kommet ind på området med en tilbøjelighed til at tolerere den slags fejl, der fører de tragiske figurer på scenen til deres undergang. Det er i denne uhyggelige ironi, at det sande drama ligger; der, i publikum selv, ligger den sande *ontologiske* dimension af det klassiske drama,« skriver LaRouche.